OVERWEGING 33e Zondag door het jaar A 15 november 2026

Spreuken 31, 10-13.19-20.30-31; 1 Thessalonicenzen 5,1-6; Mattheus 25,14-30 oude sok

Jazeker, u ziet het goed: **een sok, een grote sok (maat 47!) een oude sok…**
Eerst al om te refereren naar tijden, eeuwen, waarin mensen altijd zorgden dat ze nog een centje achter de hand hadden voor moeilijke tijden - een soort noodpakket van nu – wij schaffen dat aan voor als de stroom uitvalt of er geen water meer is of wateroverlast, maar ooit bewaarden mensen iets in een **oude sok** voor als er even geen geld binnenkwam en kinderen moesten eten. Het is maar een symbool, een herkenbaar teken om te laten zien…
Paulus schrijft dat aan de gelovigen van Thessaloniki: *wees waakzaam* want je weet niet wat voor tijden er nog komen… ook al zijn jullie kinderen van het licht, blijf toch waakzaam en wakker, niemand weet. Bewaar iets in een **oude sok**, dan zit je nooit zonder.

Tegelijkertijd klinkt vandaag in het evangelie de overbekende parabel van de talenten: en dat is nu juist de gelijkenis van het vertrouwen:
Nooit eerder hebben we als wereldbevolking en als Kerk zo sterk ervaren hoe belangrijk vertrouwen is en hoezeer we leven in een wereld waarin ontzaglijk veel wantrouwen is tussen mensen, volken en groepen.
Niet alleen politiek Den Haag is er een voorbeeld van, maar ook op de top-ontmoetingen deze week en de laatste weken de cyberaanvallen op winkels en persoonsgegevens. Gezond wantrouwen is logisch maar wantrouwen in een relatie, tussen ouders en kinderen of tussen collega's maakt veel kapot, net als tussen buren, dorpsgenoten en zelfs tussen geloofsgenoten. Wantrouwen maakt dat mensen uit elkaar groeien.
Heel duidelijk wordt in de parabel van de talenten gesproken over Gods vertrouwen in ons. God heeft ons zijn aarde in handen gegeven om hem te maken tot Rijk van God. En wat je ook hebt meegekregen van huis uit, veel of weinig, stilzitten daarmee is geen optie. **Sokken** zijn om aan te trekken en aan de slag te gaan, niet om ermee in je handen toe te kijken hoe anderen de wereld mooier maken of juist niet. Talenten: of je dat nu ziet als geld of

als mogelijkheden, kansen en uitdagingen, ze zijn nóóit om ongebruikt te begraven of te bewaren in **een sok**.
De grote vraag onder de lezingen van vandaag is: mens, mensenkind, wat doe je met wat jou is toevertrouwd? Of aan onszelf: Wat heb ik gedaan met wat mij is toevertrouwd?
Het bijzondere is: Wie veel heeft gedaan, denkt soms dat hij te weinig heeft gedaan. Wie weinig deed, denkt vaak dat hij alles heeft verzet.
En dat is ook waar **deze sok** voor staat en wat we herkennen: de gelijkenis vertelt ons over ongelijkheid. Waarom kan de één meer dan de ander? Waarom is de één door afkomst bevoorrecht en staat de ander vanaf zijn geboorte 1-0 achter?
Nee, ik ga u niet lastvallen met de problemen over het belastingplan deze week, waar 't ook steeds over miljonairs en over kleine ondernemers ging, al lijkt het alsof alles, alles, alles economie is anno nu.
Is die 'heer' uit het evangelie iemand met **dure sokken,** een 'miljonair op zakenreis'? Een schuldeiser die met geld kan goochelen? *Die oogst waar hij niet gezaaid heeft en haalt binnen waar hij niet heeft uitgestrooid*…
En…Wat is er eigenlijk mis met die derde dienaar die geen risico's neemt, die niet houdt van speculeren en gokken? Ook hier gaat het om vertrouwen. **Iets in je ouwe sok** bewaren anno 2026, is vooral 'n gebrek aan vertrouwen.
Die 3e kan weliswaar dat ene talent aan zijn baas teruggeven, maar hij verliest meteen daarmee alles wat hij nog bezat en gaat ten onder.
Als we iets proberen te begrijpen van God, dan is het dat Gods plan met de wereld alleen kan slagen, als we bereid zijn alles in te zetten, zoals Sint Maarten en Sint-Nicolaas deden door hun laatste mantel of laatste **sok** weg te geven aan de armen.
Vandaag 15 november, is al sinds 10 jaar Wereld-dag van de armen. Laten we niet denken dat die er niet meer zijn… méér dan we denken. Het aantal daklozen stijgt nog elk jaar, het aantal klanten bij de voedselbank wordt niet minder en velen van de miljoenen pelgrims en gelovigen in Zuid-Amerika deze week bij Paus Leo, behoren tot de armsten van de wereld. En eerlijk is eerlijk: velen zijn niet arm geboren maar arm geworden of arm gemaakt. Wat zouden ze graag niet alleen **een warme sok** hebben voor de winter maar ook **een oude sok** met wat euro's erin.
De talenten die de man aan zijn drie dienaren uitdeelde, kunnen ons op het spoor brengen van wat er te delen valt in de wereld. Het grootste talent dat ieder van ons meekreeg, waar we ook geboren zijn op de wereld, is het talent van 'delen', 'uitdelen'. Dat vergat die 3e dienaar.

De lofzang op de sterke vrouw in de 1e lezing, benadrukt dat nog eens: Zij wordt vooral zeer geprezen omdat zij *'haar hand opent voor de* behoeftige *en haar armen uitstrekt naar de misdeelde'*.

Nee, niets mis mee om iets te bewaren **in een oude sok** voor later of voor nood, maar als 'kinderen van het licht' kunnen we erop vertrouwen dat God ons géeft om te delen, en om dát wat we hebben, in te zetten voor een betere wereld, voor het geluk van mensen, voor het verder bouwen aan Gods Rijk op aarde. We kúnnen het! Amen.
Pastor Nellie Hamersma